

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων

(2010)2308(INI)

10.1.2012

ΣΧΕΔΙΟ ΕΚΘΕΣΗΣ

σχετικά με τη στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης
((2010)2308(INI))

Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων

Εισηγήτρια: Rita Borsellino

PR_INI

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ 3

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

((2010)2308(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη ειδικότερα τα άρθρα 6, 7, 8, 11, 21, 47-50 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ,
- έχοντας υπόψη ειδικότερα το άρθρο 3, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κεφάλαια 1, 2, 4 και 5 του τίτλου V (Ο χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης) της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- έχοντας υπόψη την απόφαση του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 2010 για τη σύσταση της Μόνιμης Επιτροπής όσον αφορά την επιχειρησιακή συνεργασία για την εσωτερική ασφάλεια (COSI),
- έχοντας υπόψη «Το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης – Μια ανοικτή και ασφαλής Ευρώπη που εξυπηρετεί και προστατεύει τους πολίτες» και την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Για ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στην υπηρεσία των πολιτών της Ευρώπης – Σχέδιο δράσης για την εφαρμογή του προγράμματος της Στοκχόλμης» (COM(2010)0171),
- έχοντας υπόψη τη στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης («Προς ένα ευρωπαϊκό πρότυπο ασφάλειας») όπως υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο κατά τη σύνοδό του στις 25 και 26 Φεβρουαρίου 2010,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με τίτλο «Η στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας της ΕΕ στην πράξη: πέντε βήματα για μια ασφαλέστερη Ευρώπη» (COM(2010)0673),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με τίτλο «Πρώτη ετήσια έκθεση για την εφαρμογή της στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας της ΕΕ» (COM(2011)0790),
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 24ης και 25ης Φεβρουαρίου 2011 σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής για τη στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας της ΕΕ στην πράξη,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 8ης και 9ης Νοεμβρίου 2010 σχετικά με τη δημιουργία και την εφαρμογή κύκλου πολιτικής της ΕΕ για το οργανωμένο και το σοβαρό διεθνές έγκλημα,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με τον καθορισμό προτεραιοτήτων της ΕΕ για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος μεταξύ 2011 και 2013,
- έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ)

της 17ης Δεκεμβρίου 2010 σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Η στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας της ΕΕ στην πράξη: πέντε βήματα για μια ασφαλέστερη Ευρώπη»,

- έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφάλειας του 2003¹ και την έκθεση του 2008 σχετικά με την έκθεση εφαρμογής της συγκεκριμένης στρατηγικής²,
  - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 25ης Νοεμβρίου 2009 σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο – «Ένας χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στην υπηρεσία των πολιτών – Το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης»³,
  - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 25ης Οκτωβρίου 2011 σχετικά με το οργανωμένο έγκλημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση⁴,
  - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 14ης Δεκεμβρίου 2011 με τίτλο «Η αντιτρομοκρατική πολιτική της ΕΕ: βασικά επιτεύγματα και μελλοντικές προκλήσεις»⁵,
  - έχοντας υπόψη τη σχετική νομολογία των ευρωπαϊκών και εθνικών συνταγματικών δικαστηρίων που αφορά το κριτήριο της αναλογικότητας και την ανάγκη πλήρωσής του από τις δημόσιες αρχές μιας δημοκρατικής κοινωνίας,
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,
  - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (A7-0000/2012),
- A. εκτιμώντας ότι η έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας έχει εδραιώσει περαιτέρω την ασφάλεια ως απαραίτητη προϋπόθεση τόσο για τη διασφάλιση της άσκησης θεμελιωδών δικαιωμάτων όσο και για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένου του τομέα της εξωτερικής δράσης, όπου αυτές οι τρεις ιδέες είναι άρρηκτα συνδεδεμένες·
- B. εκτιμώντας ότι, συνεπώς, η Συνθήκη της Λισαβόνας έχει συνδέσει στενά την πολιτική ασφάλειας της ΕΕ με το κράτος δικαίου της ΕΕ, θέτοντας τα θεμέλια για τη δημιουργία μιας θεματικής για την ασφάλεια, κοινής για την ΕΕ και τα κράτη μέλη και υποκείμενης σε δημοκρατική εποπτεία τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο·
- Γ. εκτιμώντας ότι το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης υπογραμμίζει ότι πρέπει να αναπτυχθεί μια στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας της ΕΕ με σκοπό την περαιτέρω βελτίωση της ασφάλειας στην Ένωση, προστατεύοντας κατά αυτόν τον τρόπο τη ζωή και την ασφάλεια

¹ «Μια ασφαλής Ευρώπη σε έναν καλύτερο κόσμο – Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφάλειας», η οποία εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τη σύνοδό του στις Βρυξέλλες στις 12 Δεκεμβρίου 2003 και συντάχθηκε υπό την ευθύνη του Υπατού Εκπροσώπου της ΕΕ κ. Javier Solana.

² «Έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφάλειας - Ασφάλεια σε ένα μεταβαλλόμενο κόσμο», S407/08.

³ EE C 285E της 21.10.2010, σελ. 12.

⁴ Κείμενα που εγκρίθηκαν, (P7_TA(2011)0459).

⁵ Κείμενα που εγκρίθηκαν, (P7_TA(2011)0577).

των πολιτών της ΕΕ και καταπολεμώντας στην πράξη το οργανωμένο έγκλημα, την τρομοκρατία και άλλες απειλές·

- Δ. εκτιμώντας ότι ούτε τα κράτη μέλη ούτε η Επιτροπή έχουν προβλέψει, προς το παρόν, κάποιον ρόλο για το Κοινοβούλιο σε αυτήν τη διαδικασία, παρά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας·
- Ε. εκτιμώντας ότι η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας για την περίοδο 2010-2014 όριζε πέντε τομείς προτεραιότητας στους οποίους η ΕΕ μπορεί να προσδώσει προστιθέμενη αξία, δηλαδή την αποτροπή και την καταπολέμηση του σοβαρού και οργανωμένου εγκλήματος, της τρομοκρατίας και του ηλεκτρονικού εγκλήματος, την ενίσχυση της διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων και την οικοδόμηση δυνατότητας προσαρμογής σε φυσικές και ανθρωπογενείς καταστροφές·
- ΣΤ. εκτιμώντας ότι η πρώτη ετήσια έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή της στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας αναγνώριζε ότι και οι πέντε στόχοι που τέθηκαν το 2010 εξακολουθούν να ισχύουν και σκιαγραφούσε την τρέχουσα κατάσταση, την πρόοδο που έχει σημειωθεί μέχρι στιγμής και τη μελλοντική πορεία·
- Ζ. εκτιμώντας ότι, σύμφωνα με το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης, «Η ανάπτυξη, παρακολούθηση και εφαρμογή της στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας θα πρέπει να καταστούν ένα από τα κύρια καθήκοντα της Μόνιμης Επιτροπής Εσωτερικής Ασφάλειας (COSI)»·
1. επικροτεί την ανάληψη δράσης με σκοπό την ανάπτυξη μιας στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας καθώς και των βασικών αρχών που θεμελιώνουν το ευρωπαϊκό πρότυπο ασφάλειας όπως αυτό περιγράφεται στη στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας, ιδιαίτερα όσον αφορά την ενισχυμένη σχέση μεταξύ της ασφάλειας, της ελευθερίας, της ιδιωτικής ζωής, της συνεργασίας και της αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών·
  2. υπογραμμίζει ότι η ελευθερία, η ασφάλεια και η δικαιοσύνη είναι αλληλένδετοι στόχοι και τομείς δράσης, δεδομένου ότι «η ελευθερία χάνει μεγάλο μέρος της σημασίας της εάν δεν μπορεί να βιωθεί μέσα σε ασφαλές περιβάλλον, με την πλήρη υποστήριξη ενός συστήματος δικαιοσύνης στο οποίο να μπορούν να έχουν εμπιστοσύνη όλοι οι πολίτες της Ένωσης και οι διαμένοντες σε αυτήν»·
  3. πιστεύει ότι η εφαρμογή του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ πρέπει να αποτελεί τον πυρήνα οποιασδήποτε ολοκληρωμένης στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας· υπενθυμίζει ότι, για να επιτευχθούν οι στόχοι της ελευθερίας και της δικαιοσύνης, η ασφάλεια πρέπει να επιδιώκεται πάντοτε σύμφωνα με τις αρχές του κράτους δικαίου και των θεμελιωδών δικαιωμάτων·
  4. επισημαίνει την πρόοδο που έχει σημειωθεί από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή στο πλαίσιο του κύκλου πολιτικής της ΕΕ με στόχο την εφαρμογή των γενικών στρατηγικών στόχων μέσω της ανάληψης δράσεων που βασίζονται στη διακυβερνητική συνεργασία σε επιχειρησιακό επίπεδο· πιστεύει, ωστόσο, ότι είναι απαραίτητη μια σαφής κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της ΕΕ και των κρατών μελών, ότι το Κοινοβούλιο πρέπει να συμμετέχει σε αυτήν τη διαδικασία και ότι μια αναλυτική αξιολόγηση του κύκλου πολιτικής θα πρέπει να πραγματοποιηθεί το 2013·

5. υπενθυμίζει ότι η αρμοδιότητα για την πολιτική ασφάλειας είναι κοινή για την ΕΕ και τα κράτη μέλη και ότι αυτός είναι ένας τομέας όπου θα πρέπει να τηρείται η αρχή της επικουρικότητας και θεωρεί ότι το πλαίσιο της στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας θα μπορούσε να προσδώσει προστιθέμενη αξία στις προσπάθειες όλων των οργάνων της ΕΕ και των κρατών μελών στον συγκεκριμένο τομέα με τη βοήθεια μιας συνολικής και συνεκτικής προσέγγισης·
6. θεωρεί ότι μια συνολική ανάλυση από την ΕΕ, που θα βασίζεται σε στοιχεία και γνώσεις, των απειλών που χρήζουν αντιμετώπισης είναι απαραίτητη προϋπόθεση για μια αποτελεσματική στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας και εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι μια τέτοια ολοκληρωμένη ανάλυση σε επίπεδο ΕΕ λείπει προς το παρόν· τονίζει την ανάγκη για καταβολή πρόσθετων προσπαθειών με σκοπό τη βελτίωση της συνοχής των πληροφοριών και των στοιχείων στα οποία βασίζονται οι εκθέσεις αξιολόγησης των απειλών από φορείς της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής πρόσθετων προσπαθειών για τη διασφάλιση της διαφάνειας αναφορικά με τη μεθοδολογία που χρησιμοποιείται⁶·
7. υπενθυμίζει ότι το Κοινοβούλιο είναι πλέον ένας ολοκληρωμένος θεσμικός παράγοντας στον τομέα των πολιτικών ασφάλειας και συνεπώς δικαιούται να συμμετέχει ενεργά στον καθορισμό των χαρακτηριστικών και των προτεραιοτήτων της στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας και του ευρωπαϊκού προτύπου ασφάλειας της ΕΕ καθώς και στην αξιολόγηση αυτών των μέσων με τη διεξαγωγή τακτικών ασκήσεων παρακολούθησης για την εφαρμογή της στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας, οι οποίες θα πραγματοποιούνται από κοινού με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τα εθνικά κοινοβούλια και το Συμβούλιο σύμφωνα με τα άρθρα 70 και 71 της ΣΛΕΕ και το άρθρο 6, παράγραφος 2, της απόφασης για τη σύσταση της COSI·
8. εγκρίνει, σχετικά με αυτό το θέμα και βάσει της υπάρχουσας συνεργασίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων, την ιδέα ενός «κύκλου κοινοβουλευτικής πολιτικής» – ο οποίος θα πρέπει να συμβαδίζει, μεταξύ άλλων, με την ετήσια έκθεση της Επιτροπής σε αυτόν τον τομέα – με απώτερο στόχο μια ετήσια κοινοβουλευτική έκθεση σχετικά με την πορεία της κατάστασης όσον αφορά τη στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας·
9. πιστεύει ότι η στρατηγική πολιτικής ασφάλειας πρέπει να επικεντρώνεται περισσότερο στην αδιαχώριστη σχέση μεταξύ της εσωτερικής και της εξωτερικής διάστασης της ασφάλειας και ότι και στους δύο αυτούς τομείς, τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της ΕΕ που διαδραματίζουν ενεργό ρόλο στον τομέα της Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (ΔΕΥ) πρέπει να εκτελούν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με το δίκαιο της ΕΕ· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αξιολογήσουν επίσης τον αντίκτυπο της στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας στη στρατηγική εξωτερικής ασφάλειας της ΕΕ καθώς και σε σχέση με υποχρεώσεις που αφορούν τα θεμελιώδη δικαιώματα·
10. επισημαίνει τους πέντε τομείς-κλειδιά για τους οποίους διαφορετικές και συγκεκριμένες

---

⁶ Βλ., σε αυτό το πλαίσιο, τη μελέτη που διεξήγαγαν οι A Scherrer, J Jeandesboz και E P Guittet με τίτλο «Developing an EU Internal Security Strategy, fighting terrorism and organised crime», Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Γενική Διεύθυνση Εσωτερικών Πολιτικών, Θεματικό τμήμα Γ (Δικαιώματα των πολιτών και συνταγματικές υποθέσεις), 2011.

δράσεις έχουν προταθεί τόσο σε επίπεδο ΕΕ όσο και σε επίπεδο κρατών μελών· θεωρεί ότι οι στόχοι αυτοί δεν είναι πλήρεις και ότι η σειρά προτεραιότητας θα μπορούσε να είχε διαμορφωθεί καλύτερα· παρατηρεί ότι, ενώ η καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος είναι, και πρέπει να παραμείνει, η βασική προτεραιότητα, δεν φαίνεται πλήρως αιτιολογημένη ή πρόσφορη η ανάληψη δράσης σε τομείς όπως οι ανθρωπογενείς καταστροφές και η ενίσχυση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στο πλαίσιο της στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας·

11. πιστεύει ότι το οργανωμένο έγκλημα σε όλες του τις εκφάνσεις αποτελεί βασική απειλή για την ελευθερία, την ασφάλεια και τη δικαιοσύνη των πολιτών της ΕΕ και καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να θέσουν το ζήτημα σε προτεραιότητα πέραν των συστάσεων που διατυπώθηκαν στα ψηφίσματά του της 25ης Οκτωβρίου 2011 σχετικά με το οργανωμένο έγκλημα στην ΕΕ, βάσει συγκεκριμένων στοιχείων και πληροφοριών για την υπάρχουσα συνεργασία μεταξύ ΕΕ και κρατών μελών στο πλαίσιο της καταπολέμησης της μαφίας, της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και άλλων μορφών οργανωμένου εγκλήματος·
12. πιστεύει ότι πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη προτεραιότητα στην καταπολέμηση του περιβαλλοντικού, οικονομικού και εταιρικού εγκλήματος, ο αντίκτυπος του οποίου λειτουργεί σε μεγάλο βαθμό εις βάρος των συνθηκών ζωής των πολιτών της ΕΕ, ιδίως σε περιόδους κρίσης·
13. επαναλαμβάνει ότι η ενίσχυση της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας της ΕΕ είναι καθοριστική για τη χάραξη της κατάλληλης στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας και πρέπει να εμπλέκει τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών καθώς και τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ, καλεί δε την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να τη θέσουν ως προτεραιότητα για τη στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας·
14. εκφράζει την απογοήτευσή του, σε αυτό το πλαίσιο, για το γεγονός ότι η στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας εξακολουθεί να στερείται της κατάλληλης «διάστασης δικαιοσύνης» και πιστεύει ότι ο καθορισμός μιας σειράς προτεραιοτήτων στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας πρέπει να πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της στενής σχέσης που υπάρχει μεταξύ όλων των διαστάσεων του χώρου που καταγράφεται στον Τίτλο V της ΣΛΕΕ, δηλαδή του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης·
15. υπογραμμίζει ότι η καταπολέμηση της τρομοκρατίας αποτελεί προτεραιότητα για τη στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας, οι στόχοι και τα εργαλεία της οποίας πρέπει να αξιολογούνται με τον κατάλληλο τρόπο όπως αναφέρεται στο ψήφισμα της 14ης Δεκεμβρίου του Κοινοβουλίου με τίτλο «Η αντιτρομοκρατική πολιτικής της ΕΕ: βασικά επιτεύγματα και μελλοντικές προκλήσεις»· υπογραμμίζει ότι η πολιτική πρόληψης και προστασίας πρέπει να τεθεί σε μεγαλύτερη προτεραιότητα, σε συνδυασμό με τη δίωξη και την ανταπόκριση· σημειώνει ότι, σε αυτό το πλαίσιο, απαιτείται να δοθεί μεγαλύτερη προσοχή στη στοχευμένη ενίσχυση της νομοθεσίας και στις δράσεις που βασίζονται σε πληροφορίες·
16. θεωρεί ότι η αποτροπή της βίαιης ριζοσπαστικοποίησης αποτελεί σημαντικό τομέα δράσης για τη στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας· ωστόσο, καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να επαναξιολογήσουν τη φύση και το βαθμό αυτής της απειλής, λαμβανομένων υπόψη των πρόσφατων γεγονότων τα οποία καταδεικνύουν την αύξηση

του βίαιου πολιτικού ριζοσπαστισμού απειλώντας τις αρχές της ισότητας και της μη διάκρισης επί των οποίων βασίζεται η ΕΕ.

17. επικροτεί την προσοχή που επικεντρώνεται στην ασφάλεια στα σύνορα στο πλαίσιο της στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας, ωστόσο, πιστεύει ότι η διαχείριση των συνόρων και η κινητικότητα των ανθρώπων δεν είναι απλώς ζητήματα ασφάλειας αλλά αποτελούν βασικά χαρακτηριστικά μιας ευρύτερης πολιτικής στρατηγικής που δεν αφορά μονάχα τη διάσταση της ασφάλειας αλλά κυρίως τις πολιτικές για τη μετανάστευση, το άσυλο, την ανάπτυξη και την απασχόληση σε επίπεδο ΕΕ.
18. Θεωρεί, ωστόσο, ότι η στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας πρέπει να αντικατοπτρίζει σε μεγαλύτερο βαθμό το πνεύμα του Προγράμματος της Στοκχόλμης και θεωρεί σκόπιμο να προβεί σε μια κοινοβουλευτική «μεσοπρόθεσμη» αναθεώρηση του Προγράμματος της Στοκχόλμης πριν από το τέλος του 2013, έτσι ώστε να αξιολογήσει τις στρατηγικές, νομοθετικές και χρηματοδοτικές του προτεραιότητες· θεωρεί επίσης ότι απαιτείται μια συμπληρωματική αξιολόγηση όσον αφορά τους σχετικούς ευρωπαϊκούς οργανισμούς που αυτήν τη στιγμή εντάσσονται στη Συνθήκη της Λισαβόνας (Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία, Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας και Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο) παράλληλα με την αξιολόγηση άλλων οργανισμών και φορέων·
19. υπενθυμίζει ότι η συλλογή και η επεξεργασία δεδομένων στο πλαίσιο της στρατηγικής εσωτερικής ασφάλειας πρέπει να συμμορφώνονται με τις αρχές της προστασίας δεδομένων της ΕΕ, ιδιαίτερα με τις αρχές της αναγκαιότητας, της αναλογικότητας και της νομιμότητας καθώς και με τη σχετική νομοθεσία της ΕΕ·
20. επιβεβαιώνει, σε αυτό το πλαίσιο, την ανάγκη για την ύπαρξη κατάλληλης δημοκρατικής εποπτείας των οργανισμών που είναι αρμόδιοι για το χώρο της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης, ώστε να αποφευχθεί ο κίνδυνος να καταστεί ασαφής η διαχωριστική γραμμή «μεταξύ της παροχής συμβουλών πολιτικής και της πραγματικής διαδικασίας διαμόρφωσης πολιτικής»⁷ στους συγκεκριμένους οργανισμούς·
21. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, καθώς και στα κοινοβούλια των κρατών μελών.

---

⁷ Βλ. τη μελέτη των M. Busuioc και D. Curtin με τίτλο «The EU Internal Security Strategy, the EU Policy Cycle and the Role of (AFSJ) Agencies: Promise, perils and pre-requisites», Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Γενική Διεύθυνση Εσωτερικών πολιτικών, Θεματικό τμήμα Γ (Δικαιώματα των πολιτών και συνταγματικές υποθέσεις), σελ. 7.